



Jó gyakorlatok



Tisztán tartom lelkemet, hogy minden szentmisében szentáldozáshoz járulhassak.

Részt veszek a szentségimádási alkalmakon.

Gyakran betérek a templomba, hogy csendesen imádjam az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztust.

Művészi szép



Úrmutató, szentségmutató (monstrancia)

Az úrmutató az Eucharisztia ünnepélyes megmutatására szolgáló, díszes megmunkálású liturgikus tárgy, amit ünnepélyes szentségkítételkor (szentségimádás) vagy körmenet alkalmával használnak. Alsó része a kehelyéhez hasonló felépítésű, a felső rész kezdetben torony, kápolna vagy oltárkép formájú volt. Ezek a formák az egyházra utaltak. A 16. századtól a szentostyát üveg- vagy kristályhengerbe helyezték, majd a 17. századtól lángoló sugarú nap formával vették körül. Ez az isteni fényességet és méltóságot jelzi. A fémrészek ezéért aranyból vagy aranyozással készültek, és gazdagon díszítettek. A középrész üvegezett, benne egy holdsarló alakú állvánnyal, amely az átváltoztatott ostyát tartja.

A szentségtartó Mária-jelkép is, azt példázza, hogy Jézus testének első „tartója” az ő méhe volt. A sugaras forma a női öl ősi jelképeként is felfogható, a holdsarló pedig mint a nőiség szimbóluma öleli, tartja, mutatja a Gyermekeket.

A szentmise Sanctusa

Az Oltáriszentséggel kapcsolatosan gazdag ének- és zeneanyag is született a történelem folyamán. A legelső időkben Dávid király zsoltárait énekelték a szentmisékben, majd igen korán megjelentek a másfajta énekek is.



Úrnapi körmeneten Böcskei László váradi püspök

Mind között a legelterjedtebb és legnépszerűbb a szentmise *Sanctusa* (*Szent vagy!* éneke), amiben az égi és földi egyház közös dicsőítése szólal meg. Tulajdonképpen a pap hálaadó imájának, a prefációnak a folytatásaként, az átváltoztatás előtt hangzik el, dicsőítve a mindenség Urának szentségét. 529 óta kötelező része a szentmisének. Az ének első része („*Szent vagy, szent vagy, szent vagy, mindenség Ura, Istene! Dicsőséged betölti a mennyet és a földet. Hozsanna a magasságban!*”) az ószövetségi Izaiás próféta égi látomásából (Iz 6, 1) van átvéve, kis változtatással, illetve Szent János apostol szavait hozza. A második rész („*Aldott, aki jön az Úr nevében! Hozsanna a magasságban!*”) a 117. zsoltár, illetve az azt felhasználó Máté evangéliuma (Mt 21, 9) egy-egy mondatát idézi.

Imasarak

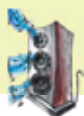


Chiara Lubich:

Nálunk maradtál (részlet)

Imádunk Téged, Urunk, a világ összes tabernáculumában. Köztünk vannak, értünk vannak itt. Nincsenek olyan távol, mint a csillagok az égbolton, bár azokat is nekünk adtad. Mindenütt találkozhatunk Veled, csillagoknak és minden teremtménynek Királya! Hála Neked, Uram, ezért a mérhetetlen ajándékért. A menny leszállott a földre. A csillagos ég kicsi. A föld nagy, mert tele van hintve az Eucharisziával: Isten velünk, Isten közöttünk, Isten értünk!

Ének: *Aki eszi az én testemet* – DU 160/d



A székelyudvarhelyi Szent Miklós-templom szentsírjánál